

DEDEK V BOLNIŠNICI

Ko smo se vrnili s planinskega izleta, je dedi nekaj dni počival in se ni počutil prav dobro. močno ga je stiskalo v prsih; bil je ves bled in brez moči. Babi je bila zelo v skrbeh. Ponoči se je njegovo stanje poslabšalo in očka ga je odpeljal k zdravniku. Zdravnik ga je takoj poslal v bolnišnico, kjer so naredili nekaj preiskav in ugotovili, da je njegovo srce začelo popuščati in da potrebuje operacijo. Pred operacijo je babi poklicala župnika, da je dedku podelil zakrament bolniškega maziljenja.

Tisti dan smo ga vsi obiskali. Babi je s seboj v bolnišnico nesla rožni venec, bel prt, lesen križ, Sveto pismo in podobico Marije z Brezij. Ko smo prišli v bolnišnico, je bil župnik Marko že pri njem. Dedek je, tik preden smo prišli, opravil spoved in prejel obhajilo. Babi je na mizico pogrnila bel prt, nanj položila križ in svečo, ki je ni smela prižgati, in Marijino podobico. Župnik je dedka mazilil po glavi in po obeh dlaneh ter zraven molil. Potem je prebral še odlomek iz Svetega pisma in nas vse povabil, da skupaj zmolimo Oče naš in Zdravo Marijo. Po opravljenem obredu smo še malo posedeli ob dedku, potem pa smo se poslovili. Dedi je bil videti miren.

Preden sem odšla, sem se stisnila k njemu. Zavohala sem isti vonj kot takrat, ko je bil krščen Jošt. Rekla sem mu:

»Dedi, ti pa dišiš po Jezusu.«

Dedi se je nasmehnil in rekel:

»Če je tako, potem bo vse v redu.«

Naslednje jutro so ga operirali in babi je celo dopoldne sedela ob Marijinem oltarčku in molila. Tudi očka in mami sta se ji pridružila. Popoldne je očka poklical v bolnišnico, kako je potekala operacija. Zdravnik mu je povedal, da je operacija uspela in da se dedek počuti dobro. Leži na intenzivnem oddelku in tri dni ga ne smemo obiskati.

Naslednji dan so se stvari zapletle. Dedi se je okužil z bolnišnično bakterijo in stanje se mu je poslabšalo. Bil je zelo šibek in vsi smo se bali zanj. Še vedno je bil na intenzivnem oddelku in nihče ni smel k njemu. Očka je dobil vse informacije le po telefonu. Babi je bila vsa iz sebe in njene oči so bile rdeče od joka. Verjetno se je bala, da bo dedek umrl. Z dedijem sta res povezana, zato je bila zelo žalostna. Želela sem ji pomagati in spomnila sem se njenih besed:

»Takrat, ko ti je hudo, moli.«

Prinesla sem ji svoj rožni venec in jo spomnila na njene besede. Močno me je objela in začela moliti. Nekaj časa sem molila z njo. Pridružili so še drugi člani. Tudi mali Jošt je bil zraven.

Babi je noč prebedela v molitvi. Zjutraj sem jo našla na naslanjaču z rožnim vencem v roki. Previdno sem jo zbudila. Ko me je zagledala, se je nasmehnila in rekla:

»Ne boj se, vem in verujem, da bo z dedijem vse v redu.«

Verjela sem njenim besedam, saj sem vedela, da je vso noč iz vsega srca prosila svojo ljubo Marijo.

Naloga

Obišči nekoga, ki je bolan, je v bolnišnici ali v domu za ostarele.